

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 19

Rozeslána dne 21. března 1991

Cena Kčs 4,50

O B S A H:

87. Zákon o mimosoudních rehabilitacích
88. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenskej republiky o postupe pri vytváraní spoločensky účelných pracovných miest a organizovaní verejnoprospešných prác
89. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a Svazovou výkonnou radou Skupštiny Socialistické federativní republiky Jugoslávie o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o vědeckých hodnostech a titulech, vydávaných v Československé socialistické republice a v Socialistické federativní republice Jugoslávii
90. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Albánské lidové socialistické republiky o mezinárodní silniční dopravě a Protokolu k ní

87

ZÁKON

ze dne 21. února 1991

o mimosoudních rehabilitacích

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky

ve snaze zmírnit následky některých majetkových a jiných křivd, k nimž došlo v období let 1948 až 1989, vědomo si, že tyto křivdy tím méně pak různé nespravedlnosti z období ještě vzdálenějších, včetně křivd na občanech německé a maďarské národnosti, nelze nikdy zcela napravit,

chtějíc však potvrdit svoji vůli, aby k podobným křivdám už nikdy nedocházelo, usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

PŘEDMĚT ÚPRAVY

§ 1

(1) Zákon se vztahuje na zmírnění následků některých majetkových a jiných křivd vzniklých občanskoprávními a pracovněprávními úkony a správními akty, učiněnými v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 (dále jen „rozhodné období“) v rozporu se zásadami demokratické společnosti, respektující práva

občanů vyjádřená Chartou Organizace spojených národů, Všeobecnou deklarací Lidských práv a navazujícími mezinárodními pakty o občanských, politických, hospodářských, sociálních a kulturních právech.¹⁾

(2) Zákon též upravuje podmínky uplatňování nároků vyplývajících ze zrušených výroků o trestu propadnutí majetku, propadnutí věci nebo zabránění věci, jakož i způsob náhrady a rozsah těchto nároků.²⁾

(3) Tohoto zákona se nepoužije na zmírnění křivd, jež jsou předmětem úpravy zvláštního zákona.³⁾

(4) Tohoto zákona se nepoužije na zmírnění křivd, které vznikly převzetím zemědělské půdy, využívané k zemědělské výrobě, včetně souvisejících obytných a hospodářských budov, lesní půdy a vodních ploch.

(5) Tohoto zákona nelze použít pro případy, kdy byl majetek získán v době nesvobody osobami státně nespolehlivými nebo v důsledku rasové perzekuce.

ČÁST DRUHÁ

OBLAST OBČANSKOPRÁVNÍCH A SPRÁVNÍCH VZTAHŮ

§ 2

(1) Zmírnění následků majetkových a jiných křivd způsobených občanskoprávními úkony, správními akty nebo jinými protiprávními postupy, k nimž došlo v rozhodném období, spočívá ve vydání věci nebo v poskytnutí finanční náhrady nebo ve zrušení některých správních aktů, popřípadě v úpravách v oblasti sociálního zabezpečení,

- a) je-li to v zákoně výslovně stanoveno,
- b) došlo-li k ním na základě ustanovení právních předpisů, které tento zákon zrušuje, nebo
- c) byl-li důsledkem politické perzekuce nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody.

(2) Politickou perzekucí se pro účely tohoto zákona rozumí postižení osob, které vzniklo

- a) v přímé souvislosti s jejich demokraticky motivo-

vaným politickým a společenským jednáním a občanskými postoji, nebo

- b) jako důsledek jejich příslušnosti k určité sociální, náboženské, majetkové nebo jiné skupině či vrstvě.

(3) Postupem porušujícím obecně uznávaná lidská práva a svobody se pro účely tohoto zákona rozumí takové jednání, které je v rozporu se zásadami uvedenými v § 1 odst. 1 zákona. V případě, že k odnětí vlastnického práva podle předpisů a znárodnění z let 1945 až 1948 došlo v rozhodném období, aniž byla poskytnuta příslušná náhrada, vzniká osobám oprávněným podle tohoto zákona nárok, který lze uplatnit podle zvláštního zákona.⁴⁾

HLAVA PRVNÍ

OBČANSKOPRÁVNÍ VZTAHY

§ 3

Oprávněné osoby

(1) Oprávněnou osobou je fyzická osoba, jejíž věc přešla do vlastnictví státu v případech uvedených v § 6 zákona, pokud je státním občanem České a Slovenské Federativní Republiky a má trvalý pobyt na jejím území.

(2) Zemřela-li osoba, jejíž věc přešla do vlastnictví státu v případech uvedených v § 6 před uplynutím lhůty uvedené v § 5 odst. 2, nebo byla-li před uplynutím této lhůty prohlášena za mrtvou, jsou oprávněnými osobami, pokud jsou státními občany České a Slovenské Federativní Republiky a mají trvalý pobyt na jejím území, fyzické osoby v tomto pořadí:

- a) dědic ze závěti, jež byla předložena při dědickém řízení, který nabytí celé dědictví,
- b) dědic ze závěti, který nabytí část dědictví, avšak pouze v míře odpovídající jeho dědickému podílu; to neplatí, jestliže dědici podle závěti připadly jen jednotlivé věci nebo práva; byl-li dědic závětí ustanoven jen k určité části věci, na kterou se vztahuje povinnost vydání podle § 6, je oprávněn pouze k této věci,
- c) děti a manžel osoby, jejíž věc přešla do vlastnictví státu v případech uvedených v § 6, všichni rovným

¹⁾ Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 120/1976 Sb., o Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a Mezinárodním paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech.

²⁾ § 23 odst. 2 zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění zákona č. 47/1991 Sb. Zákon č. 82/1968 Sb., ve znění zákona č. 70/1970 Sb.

³⁾ Např. zákon č. 298/1990 Sb., o úpravě některých majetkových vztahů řeholních řádů a kongregací a arcibiskupství olomouckého, zákon č. 403/1990 Sb., o zmírnění následků některých majetkových křivd, ve znění zákona č. 458/1990 Sb.

⁴⁾ Zákon č. 92/1991 Sb., o převodu majetku státu na jiné osoby.

dílem; zemřelo-li dítě před uplynutím lhůty uvedené v § 5 odst. 2, jsou na jeho místě oprávněnými osobami jeho potomci, a zemřel-li některý z nich, jeho děti,

- d) rodiče osoby, jejíž věc přešla do vlastnictví státu v případech uvedených v § 6,
- e) sourozenci osoby, jejíž věc přešla do vlastnictví státu v případech uvedených v § 6, a zemřel-li některý z nich, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti.

(3) V případech uvedených v § 6 odst. 1 písm. f) jsou oprávněnými osoby tam uvedené; ustanovení odstavce 2 písm. c) až e) platí obdobně.

§ 4

Povinné osoby

(1) Povinnými osobami jsou stát nebo právnické osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona věc drží, s výjimkou

- a) podniků se zahraniční majetkovou účastí a obchodních společností, jejichž společníky nebo účastníky jsou výhradně fyzické osoby. Tato výjimka však neplatí, jde-li o věci nabyté od právnických osob po 1. říjnu 1990,
- b) cizích států.

(2) Povinnými osobami jsou též fyzické osoby, jež nabyly věc od státu, který získal oprávnění s ní nakládat za okolností uvedených v § 6 zákona, a to v případech, kdy tyto osoby nabyly věc buď v rozporu s tehdy platnými předpisy, nebo na základě protiprávního zvýhodnění osoby nabyvatele, dále i osoby blízké těchto osob, pokud na ně věc byla těmito osobami převedena.

Vydání věci

§ 5

(1) Povinná osoba vydá věc na písemnou výzvu oprávněné osobě, jež prokáže svůj nárok na vydání věci a uvede způsob jejího převzetí státem. Jde-li o vydání movité věci, prokáže-li též, kde se věc nalézá. Je-li oprávněných osob více a nárok na vydání věci uplatní ve lhůtě podle odstavce 2 jen některé z nich, vydá se jim věc celá.

(2) K vydání věci vyzve oprávněná osoba povinnou osobu do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, jinak její nárok zanikne.

(3) Povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou dohodu o vydání věci a věc jí vydá nejpozději do třiceti dnů po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 2. Tato dohoda podléhá, pokud jde o nemovitost, registraci státním notářstvím, které přitom postupuje obdobně jako při registraci smlouvy o převodu nemovitostí.

(4) Nevyhoví-li povinná osoba výzvě podle odstavce 2, může oprávněná osoba uplatnit své nároky u soudu ve lhůtě jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona.

(5) Byla-li věc vydána, mohou osoby, jejichž nároky uplatněné ve lhůtě uvedené v odstavci 2 nebyly uspokojeny, tyto nároky uplatnit u soudu vůči osobám, kterým byla věc vydána, do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona.

(6) Notářské poplatky z návrhu na registraci dohody podle odstavce 3 a správní poplatky související s vydáním nemovitosti se nevyměrují.

§ 6

(1) Povinnost vydat věc se vztahuje na ty případy, kdy v rozhodném období věc přešla na stát

- a) podle § 453a občanského zákoníku nebo podle § 287a zákona č. 87/1950 Sb., ve znění zákona č. 67/1952 Sb.,
- b) na základě prohlášení a smlouvy o postoupení pohledávek pro případ vystěhování (tzv. renunciační prohlášení),
- c) v případech, kdy občan zdržující se v cizině věc zanechal na území republiky,
- d) smlouvou o darování nemovitosti uzavřenou dárce v tísní,
- e) v dražebním řízení provedeném zkrácenou formou na úhradu pohledávky státu,
- f) na základě soudního rozhodnutí, kterým byla prohlášena za neplatnou smlouva o převodu majetku, kterou občan před odchodem do ciziny převodl věc na jiného, bylo-li důvodem neplatnosti opuštění republiky. V takovém případě je však oprávněnou osobou nabyvatel podle uvedené smlouvy, a to i pokud tato smlouva nenabyla účinnosti,
- g) na základě kupní smlouvy uzavřené v tísní za nápadně nevýhodných podmínek,
- h) na základě odmítnutí dědictví v dědickém řízení, učiněného v tísní,
- i) vyvlastněním za náhradu, pokud věc existuje a nikdy nesloužila účelu, pro který byla vyvlastněna,
- j) vyvlastněním bez vyplacení náhrady,
- k) znárodněním vykonaným v rozporu s tehdy platnými zákonnými předpisy.

(2) Povinnost vydat věc se vztahuje i na další případy neuvedené v odstavci 1, jež spadají pod § 2 odst. 1 písm. c) zákona, jakož i na případy, kdy stát převzal věc bez právního důvodu.

§ 7

(1) Věc se vydá oprávněné osobě ve stavu, v němž se nalézala ke dni doručení písemné výzvy k vydání věci povinné osobě.

(2) Sjednala-li povinná osoba před tímto dnem smlouvu o dodávce stavebních prací, o rekonstrukci nebo o modernizaci vydávané nemovitosti, popřípadě jinou smlouvu týkající se této nemovitosti, uzavře se dohoda o tom, zda a v jakém rozsahu přejímá oprávněná osoba práva a závazky z této smlouvy.

(3) Je-li vydávaná nemovitost proti svému stavu v době odnětí znehodnocena do té míry, že ji nelze užívat pro potřeby bydlení, výroby, obchodu nebo jiných služeb bez okamžité stavební úpravy, může oprávněná osoba místo vydání nemovitosti požadovat finanční náhradu podle § 13.

(4) Jde-li o nemovitost zhodnocenou tak, že její cena určená ke dni podání písemné výzvy oprávněnou osobou podstatně převyšuje cenu původní věci, je na vůli oprávněné osoby, zda bude požadovat finanční náhradu podle § 13 nebo zda bude požadovat vydání nemovitosti. Pokud bude trvat na vydání nemovitosti, oprávněná osoba nahradí povinné osobě rozdíl mezi cenami uvedenými v předchozí větě. Obě ceny se stanoví podle cenových předpisů platných ke dni účinnosti tohoto zákona.

(5) Podle odstavce 4 se postupuje i v případech, kdy se věc stala neoddělitelnou součástí jiné věci.

§ 8

(1) Stavby, které zásadní přestavbou ztratily svůj původní stavebně technický charakter, se nevysávají.

(2) Povinná osoba je povinna vydat pozemek, na němž byla umístěna zaniklá stavba, pokud nejde o případ podle odstavce 3.

(3) Pozemek, na němž je umístěna stavba, která byla zřízena až po převzetí pozemku státem, se nevysává.

(4) Pozemek, k němuž bylo zřízeno právo osobního užívání, se oprávněné osobě nevysává.

(5) V případech uvedených v odstavcích 1 až 4 náleží oprávněné osobě finanční náhrada podle § 13 zákona, pokud jí nebyla věc vydána.

(6) Věc, která je prohlášena za národní kulturní památku, se nevysává až do doby, kdy Česká národní rada a Slovenská národní rada přijmou nový zákon o správě a ochraně kulturních památek.

§ 9

(1) Povinná osoba je povinna s věcmi až do jejich vydání oprávněné osobě nakládat s péčí řádného hospodáře; ode dne účinnosti tohoto zákona nemůže tyto věci, jejich součásti a příslušenství převést do vlastnictví jiného ani přenechat jinému do užívání s výjimkou dohod o odevzdání a převzetí bytu, uzavřených na podkladě dohod o výměně bytu. Takové právní úkony jsou neplatné.

(2) Právo na náhradu škody, kterou povinná osoba způsobí osobě oprávněné porušením svých povinností podle odstavce 1, zůstává ustanovením § 10 zákona nedotčeno.

§ 10

(1) Povinná osoba nemůže proti oprávněné osobě uplatňovat žádné finanční nebo jiné nároky související s vydávanými věcmi. Rovněž oprávněná osoba, které byla věc vydána, nemůže proti povinné osobě uplatňovat jiné nároky související s vydávanou věcí, než jsou uvedeny v tomto zákoně.

(2) Pokud vázly na nemovitosti ke dni převzetí státem pohledávky peněžních ústavů, zajištěné omezením převodu nemovitosti, vypořádané podle zvláštních předpisů, uhradí oprávněná osoba částku, kterou stát takto vypořádal.

(3) Pokud vázlo na věci v době jejího vydání zástavní právo a věc se vydá, je povinná osoba povinna závazek vypořádat nebo jinak zajistit.

(4) Vyplatil-li stát za převzatou věc kupní cenu nebo náhradu, je osoba, které byla věc vydána, povinna vyplacenou částku vrátit příslušnému orgánu státní správy. Požádá-li oprávněná osoba o finanční náhradu za nevydanou věc, tato částka se od náhrady odečte.

§ 11

Vydá-li nemovitost jiná osoba než stát, vznikne této osobě nárok na vrácení kupní ceny, kterou zaplatila při koupi věci. Tento nárok musí být uplatněn u příslušného ústředního orgánu státní správy republiky.

§ 12

(1) Dnem převzetí nemovitosti oprávněná osoba vstupuje do práv a závazků pronajímatele, který uzavřel dohodu o odevzdání a převzetí bytu nebo smlouvu o nájmu nebytového prostoru v převzaté nemovitosti.

(2) Dosavadním uživatelům bytů a nebytových prostor ve vydávaných nemovitostech, které slouží pro

- a) činnost diplomatických a konzulárních misí,
- b) poskytování zdravotnických a sociálních služeb,
- c) potřeby školství,
- d) provoz kulturních zařízení,
- e) pracovní rehabilitaci a zaměstnání zdravotně postižených osob,

vzniká nárok vůči oprávněné osobě, které byla nemovitost vydána, na uzavření dohody o užívání bytů a nájmu nebytových prostor, které se řídí ustanoveními

občanského zákoníku, zákona o nájmu a podnájmu nebytových prostor a předpisy souvisejícími. Oprávněná osoba může smlouvu vypovědět nejdříve po uplynutí deseti let ode dne účinnosti tohoto zákona. Tento závazek oprávněné osoby přechází na všechny další vlastníky v uvedené době.

(3) Nedohodne-li se o výši nájemného a podmínkách jeho placení oprávněná osoba s uživatelem bytu nebo nebytových prostor uvedených v odstavci 2, rozhodne o výši nájemného příslušný orgán státní správy podle obecně platných cenových předpisů.

(4) Uživatel bytu nebo nebytových prostor, který v souladu se stavebními předpisy provedl vlastním nákladem úpravy, jimiž se byt nebo nebytové prostory zhodnotily, má nárok na náhradu zhodnocení, stanovenou podle platných cenových předpisů, skončí-li mu právo jejich užívání.

§ 13

(1) Finanční náhrada se oprávněné osobě poskytuje jen za nemovitost, kterou jí nelze vydat, nebo požádá-li tato osoba o finanční náhradu podle § 7 odst. 3, 4 a 5 zákona.

(2) V případě, že celý majetek občana, jehož součástí nebyla nemovitost, převzal stát na základě soudního rozhodnutí, které bylo nebo bude zrušeno podle zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění zákona č. 47/1991 Sb., popřípadě na základě rozhodnutí, které se zrušuje podle tohoto zákona, přísluší oprávněné osobě náhrada ve výši 60 000 Kčs, která se vyplácí způsobem uvedeným v odstavci 5.

(3) Písemnou žádost o finanční náhradu je třeba podat u příslušného ústředního orgánu státní správy republiky nejpozději ve lhůtě jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona nebo ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy právní moci nabyl rozsudek, kterým byl zamítnut návrh na vydání věci.

(4) Na žádost podle odstavce 3 poskytne ústřední orgán státní správy republiky oprávněné osobě finanční náhradu nejpozději do šesti měsíců od doručení žádosti.

(5) Finanční náhrada spočívá ve vyplacení hotovosti nejvíce ve výši 30 000 Kčs a ve vydání cenných papírů, které nemají povahu státního dluhopisu. Výši finanční náhrady v hotovosti upraví vláda České republiky a vláda Slovenské republiky svým nařízením. Finanční náhrada podle odstavce 1 se stanoví podle cenových předpisů pro oceňování nemovitostí ke dni účinnosti tohoto zákona.

(6) Není-li oprávněná osoba uvedená v § 3 odst. 1, vydá se finanční náhrada osobě oprávněné podle § 3 odst. 2, a to pouze v cenných papírech, které nemají povahu státního dluhopisu.

HLAVA DRUHÁ SPRÁVNÍ VZTAHY

§ 14

Oprávněné osoby

(1) Oprávněnými osobami jsou osoby uvedené v § 3 zákona, jejichž věc přešla do vlastnictví státu způsobem uvedeným v § 16 zákona.

(2) Oprávněnými osobami jsou rovněž fyzické osoby, jimž byla způsobena jiná škoda orgány státní správy, jejichž rozhodnutí jsou podle ustanovení § 16, 17 a 18 zrušena.

§ 15

Povinné osoby

Povinnými osobami jsou stát nebo právnické osoby podle § 4 odst. 1 a fyzické osoby podle § 4 odst. 2, pokud nabyly věc od státu, který získal oprávnění s věcí nakládat za okolností uvedených v § 16 odst. 1 zákona, a příslušné ústřední orgány státní správy republiky (§ 16 a § 17 odst. 2 zákona).

§ 16

(1) Zrušují se rozhodnutí, jimiž byl uložen podle zákona č. 88/1950 Sb. trest propadnutí jmění.

(2) Byla-li součástí jmění nemovitost, postupuje se podle ustanovení předchozích částí tohoto zákona. Nebyla-li součástí jmění nemovitost, postupuje se podle § 13 odst. 2.

(3) Náhradu za vazbu a výkon trestu odnětí svobody přesahující tři měsíce je v rozsahu a za podmínek stanovených v § 23 zákona č. 119/1990 Sb., ve znění zákona č. 47/1991 Sb., povinen poskytnout příslušný ústřední orgán státní správy republiky.

§ 17

(1) Zrušují se rozhodnutí o zařazení do tábora nucených prací vyslovená podle zákona č. 247/1948 Sb., o táborech nucené práce, a zařazení do pracovního útvaru vyslovená podle nařízení Slovenské národní rady č. 7/1948 Sb. SNR, o zřízení pracovních útvarů, ledaže by už předchozí potrestání jasně ukazovala, že šlo o osobu soustavně páchající majetkovou trestnou činnost.

(2) Příslušný ústřední orgán státní správy republiky je povinen poskytnout peněžní náhradu za dobu strávenou v táboře nucených prací nebo v pracovním útvaru v rozsahu obdobně podle zákona č. 119/1990 Sb., ve znění zákona č. 47/1991 Sb.

§ 18

(1) Zrušují se povolávací rozkazy, kterými byli vojáci zařazení po dobu základní vojenské služby

do pomocných technických praporů, vydané v letech 1950 až 1954, jakož i povolávací rozkazy na výjimečná vojenská cvičení k pomocným technickým praporům podle § 39 zákona č. 92/1949 Sb., branný zákon.

(2) Zrušují se rozhodnutí, jimiž byli žáci a studenti vyloučeni ze studia na školách poskytujících střední nebo vyšší vzdělání a na vysokých školách, pokud se tak stalo v důsledku politické perzekuce nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody. Studijní rehabilitace se řídí pokynem příslušného resortního ministra.

ČÁST TŘETÍ

OBLAST TRESTNĚPRÁVNÍCH VZTAHŮ

§ 19

Oprávněné osoby

(1) Oprávněnými osobami jsou osoby rehabilitované podle zákona č. 119/1990 Sb., splňují-li podmínky uvedené v § 3 odst. 1 zákona, a v případě jejich úmrtí nebo prohlášení za mrtvého osoby uvedené v § 3 odst. 2 zákona.

(2) Nároky uvedené v odstavci 1 mají i osoby, kterým vznikl nárok na odškodnění podle § 27 odst. 1 písm. f) zákona č. 82/1968 Sb., o soudní rehabilitaci, pokud jde o nemovité věci, které jim nebyly vráceny.

§ 20

(1) Povinnými osobami jsou právnické osoby podle § 4 odst. 1 zákona, fyzické osoby podle § 4 odst. 2 zákona, pokud nabyly věc od státu, který k ní získal oprávnění soudním rozhodnutím, a příslušný ústřední orgán státní správy republiky.

(2) Povinné osoby jsou povinny vydat věci podle ustanovení § 5, 7 až 12 zákona; není-li to možné, mají oprávněné osoby právo žádat o poskytnutí náhrady podle § 13 zákona.

(3) V případech uplatňování nároku na vydání majetku vyplývajícího ze zrušení výroku o trestu propadnutí majetku, propadnutí věci nebo zabránění věci, kde rozhodnutí o zrušení tohoto výroku nabude právní moci po účinnosti tohoto zákona, počne běžet lhůta k uplatnění nároku dnem, kdy se uvedený výrok stane pravomocným.

ČÁST ČTVRTÁ

OBLAST PRACOVNĚPRÁVNÍCH VZTAHŮ A VZTAHŮ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

§ 21

(1) Za neplatný se pro účely tohoto zákona pova-

žuje právní úkon, jímž došlo v rozhodném období ke skončení pracovního nebo služebního poměru nebo členského poměru k družstvu (dále jen „pracovní vztah“) z důvodu politické perzekuce nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody (§ 2 odst. 2 a 3), zejména

- a) spočívá-li jeho důvod v odsouzení pro trestný čin (zločin, přečin, přestupek), jestliže soudní rozhodnutí bylo zrušeno podle oddílu druhého a třetího zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění zákona č. 47/1991 Sb., a trestní stíhání bylo zastaveno nebo obviněný byl v celém rozsahu zproštěn viny;
- b) byl-li učiněn podle zákonného opatření předsednictva Federálního shromáždění č. 99/1969 Sb., o některých přechodných opatřeních nutných k upevnění a ochraně veřejného pořádku;
- c) byla-li dána výpověď podle § 46 odst. 1 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 153/1969 Sb., proto, že pracovník narušil svou činností socialistický společenský řád a neměl proto důvěru potřebnou k zastávání dosavadní funkce nebo svého dosavadního pracovního místa;
- d) byl-li pracovní poměr okamžitě zrušen podle § 53 odst. 1 písm. c) zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 153/1969 Sb.;
- e) dohoda o skončení pracovního vztahu, byla-li pracovníkem uzavřena pod tlakem politické perzekuce nebo postupu porušujícího obecně uznávaná lidská práva a svobody.

(2) Zrušují se soudní rozhodnutí, jimiž byly zamítnuty návrhy nebo schváleny smíry ve věcech určení neplatnosti skončení pracovního vztahu v případech uvedených v odstavci 1.

§ 22

(1) Na žádost toho, jehož pracovní vztah skončil z důvodů uvedených v § 21, vydá mu o tom osvědčení organizace, u níž byl v pracovním vztahu, nebo její právní nástupce, a není-li ani nástupce, ústřední orgán, do jehož působnosti by organizace, popřípadě její činnost v době podání žádosti náležela (dále jen „organizace“). Nežije-li ten, jehož pracovní poměr takto skončil, mohou žádost podat jeho manžel nebo děti.

(2) Žádost podle odstavce 1 lze podat do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(3) Nevydá-li organizace osvědčení do tří měsíců ode dne, kdy žádost obdržela, může osoba uvedená v odstavci 1 podat do dvou let ode dne účinnosti tohoto zákona soudu návrh na určení, že důvodem skončení pracovního vztahu byly okolnosti uvedené v § 21.

(4) Za osvědčení ve smyslu odstavce 1 se považuje i osvědčení nebo jiný doklad vydaný organizací předem dnem účinnosti tohoto zákona, jakož i soudní rozhodnutí, jestliže z nich vyplývá, že pracovní poměr skončil z důvodů uvedených v § 21.

(5) O tom, že pracovní vztah skončil z důvodů uvedených v § 21, vydá osvědčení na žádost (odstavce 1 a 2)

- a) u vojáků z povolání federální ministerstvo obrany;
- b) u příslušníků ozbrojených sborů federální ministerstvo vnitra nebo příslušné ústřední orgány státní správy republik;
- c) u soudců předseda Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky nebo příslušné ústřední orgány státní správy republik;
- d) u prokurátorů generální prokurátor České a Slovenské Federativní Republiky nebo generální prokurátoři republik;
- e) u advokátů příslušná advokátní komora.

Ustanovení odstavce 3 platí obdobně.

(6) Neplatnost právního úkonu podle § 21 neobnovuje skončený pracovní vztah a nezakládá nárok na náhradu mzdy, náhradu škody ani na jiná plnění související s trváním pracovního vztahu.

(7) Požádá-li ten, jehož pracovní vztah skončil z důvodů uvedených v § 21 do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, aby ho organizace, která byla účastníkem pracovního vztahu, znovu zaměstnala, je tato organizace povinna ho zaměstnat na místě odpovídajícím pracovní smlouvě platné v době skončení pracovního vztahu, pokud splňuje předpoklady a požadavky pro výkon takové práce a organizace má možnost ho zaměstnat.

§ 23

(1) Neplatné je rozhodnutí, kterým orgán příslušný k provádění sociálního zabezpečení umělců rozhodl z důvodů uvedených v § 2 odst. 2 a 3 zákona

- a) o skončení účasti na sociálním zabezpečení umělců,
- b) o tom, že sociální zabezpečení umělce nevzniká.

(2) O neplatnosti rozhodnutí podle odstavce 1 rozhoduje na návrh příslušný ústřední orgán státní správy republiky; posouzení toho, kdo se v těchto případech považuje za umělce, náleží do působnosti příslušného ústředního orgánu státní správy republiky.

§ 24

(1) Je-li skončení pracovního vztahu neplatné

podle § 21 zákona nebo byla-li v řízení podle § 22 zákona určena neplatnost právního úkonu, na jehož základě skončil pracovní vztah, považuje se pro účely důchodového zabezpečení doba od skončení tohoto pracovního vztahu do dne vzniku nároku na starobní, invalidní nebo částečný invalidní důchod, nejdéle však do dne účinnosti tohoto zákona, za dobu zaměstnání.

(2) Je-li rozhodnutí příslušného orgánu podle § 23 zákona neplatné, považuje se pro účely důchodového zabezpečení doba ode dne právní moci tohoto rozhodnutí do dne vzniku nároku na starobní, invalidní nebo částečný invalidní důchod, nejdéle však do 30. dubna 1990, za dobu zaměstnání.

(3) Jestliže zaměstnání, které bylo pro účely důchodového zabezpečení zařazeno do I. (II.) pracovní kategorie, skončilo z důvodů uvedených v § 21 zákona nebo na základě neplatného právního úkonu podle § 22 zákona, hodnotí se doba zaměstnání uvedená v odstavci 1 v I. (II.) pracovní kategorii, nejvýše však v rozsahu potřebném pro vznik nároku na důchod z I. (II.) pracovní kategorie. Kategorie funkcí se však hodnotí podle odstavce 1.

(4) Za účelem zmírnění křivd způsobených osobám uvedeným v § 18 odst. 1 zákona se doba výkonu vojenské služby včetně vojenského cvičení u pomocných technických praporů hodnotí pro účely důchodového zabezpečení jako dvojnásobná doba zaměstnání, a to v té kategorii, do níž byl výkon práce zařazen.

(5) Za účelem zmírnění křivd způsobených vyloučením ze studia studentů vysokých škol se doba jejich vysokoškolského studia hodnotí pro účely důchodového zabezpečení tak, že se rok studia včetně let předepsaných pro ukončení tohoto studia, které nebylo možno z důvodů vyloučení absolvovat, započítává jako dva roky zaměstnání.

(6) Průměrný měsíční výdělek pro výpočet důchodů se u občanů, jimž se hodnotí doba zaměstnání podle odstavce 1 nebo 2, zjišťuje ze skutečně dosaženého výdělku v posledním kalendářním roce před skončením zaměstnání, zvýšeného o mzdový nárůst v národním hospodářství za dobu před vznikem nároku na důchod. Způsob zvýšení skutečně dosaženého výdělku stanoví vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

§ 25

Výpočet důchodu nebo úprava jeho výše podle § 24 zákona se provede jen tehdy, je-li to pro občana výhodnější než podle obecných předpisů důchodového zabezpečení nebo než podle § 25 zákona č. 119/1990 Sb., ve znění zákona č. 47/1991 Sb.

§ 26

Důchody přiznané přede dnem účinnosti tohoto zákona se upraví podle § 24 zákona na žádost; důchod se přitom přepočte podle těch předpisů, podle kterých byl přiznán.

§ 27

Výše důchodu podle předchozích ustanovení se upraví nejdříve od splátky důchodu náležejícího po dni účinnosti tohoto zákona.

§ 28

Podle § 24 až 27 zákona se postupuje též při výpočtu nebo úpravě výše důchodů vdovských a sirotčích.

§ 29

(1) Občanům, kteří jsou účastni rehabilitace podle zákona č. 119/1990 Sb., ve znění zákona č. 47/1991 Sb., občanům, u nichž bylo odsuzující soudní rozhodnutí pro trestné činy uvedené v § 2 zákona č. 119/1990 Sb., ve znění zákona č. 47/1991 Sb., zrušeno přede dnem jeho účinnosti, a občanům, kteří byli účastni rehabilitace podle § 22 písm. c) zákona č. 82/1968 Sb., o soudní rehabilitaci, náleží, s výjimkou nároků v důchodovém zabezpečení,⁵⁾ stejný rozsah výhod jako účastníkům odboje.⁶⁾

(2) Občanům, kteří byli zařazeni do tábora nucených prací nebo pracovního útvaru rozhodnutím, jež se zrušuje podle § 17 zákona, se přiznávají nároky uvedené v § 25 zákona č. 119/1990 Sb., ve znění zákona č. 47/1991 Sb. Ustanovení předchozího odstavce přitom platí i zde.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se použije jen v případě občanů,

- a) na kterých byl vykonán trest smrti,
- b) kteří zemřeli ve vazbě, při výkonu trestu odnětí svobody, při nezákonném zbavení osobní svobody ve smyslu ustanovení § 33 odst. 2 zákona č. 119/1990 Sb., ve znění zákona č. 47/1991 Sb., nebo v táboře nucených prací nebo v pracovním útvaru,
- c) kteří vykonali vazbu nebo trest odnětí svobody alespoň v délce 12 měsíců,
- d) kteří byli zařazeni v táboře nucených prací nebo v pracovním útvaru alespoň 12 měsíců.

§ 30

Došlo-li k neplatnému ukončení služebního poměru vojáků z povolání nebo příslušníků ozbrojených sborů, posuzují se nároky na sociální dávky vyplývající ze zákonů o služebních poměrech těchto osob, jako kdyby byly propuštěny z reorganizačních důvodů. Pro výši těchto dávek se zhodnocuje skutečně vykonaná doba služby a dosažený výdělek (základ pro výpočet dávky). Podrobnosti stanoví v oboru své působnosti federální ministerstvo obrany, federální ministerstvo vnitra a příslušné ústřední orgány státní správy republik.

ČÁST PÁTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 31

Proti rozhodnutím, opatřením a jiným aktům, které byly vydány v rozhodném období v rozporu se zákony a jinými právními předpisy a které směřovaly k politické perzekuci nebo ke zvýhodnění z politických důvodů, může prokurátor podat protest⁷⁾ do 31. prosince 1992.

§ 32

Zmírnění některých majetkových a jiných křivd vzniklých v důsledku platnosti nebo zvláštního použití některých právních předpisů nebo na základě jiných důvodů jen na území Slovenské republiky upraví Slovenská národní rada zvláštním zákonem.

§ 33

(1) Zrušuje se § 453a občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění zákona č. 131/1982 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský zákoník a upravují některé další majetkové vztahy.

(2) § 390 odst. 2 občanského zákoníku zní:

„(2) O užívání bytu v rodinném domku přenechaném na bydlení jinému občanovi platí přeměřeně ustanovení § 155 až 189, s výjimkou ustanovení § 159 a 188 a ustanovení o družstevních bytech.“

(3) § 493 odst. 1 občanského zákoníku zní:

⁵⁾ Důchodové nároky jsou upraveny v § 25 zákona č. 119/1990 Sb., ve znění zákona č. 47/1991 Sb.

⁶⁾ § 59 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení.

⁷⁾ § 15 zákona č. 60/1965 Sb., o prokuratuře, ve znění pozdějších předpisů.

„(1) O užívání bytu v domě v soukromém vlastnictví přenechaném na bydlení jinému občanovi platí přiměřené ustanovení § 155 až 189, s výjimkou ustanovení § 159 a 288 a ustanovení o družstevních bytech.“.

(4) Zrušuje se vyhláška ministra financí č. 117/1955 Ú. l., kterou se vyhláší některá opatření ministra financí o individuálním důchodovém připojištění. Federální ministerstvo financí se zmocňuje obecně závazným právním předpisem upravit způsob náhrady osobám, kterým byly nároky zkráceny podle této vyhlášky.

§ 34

Není-li oprávněné osoby nebo neuplatní-li žádná z oprávněných osob nárok na vydání věci ve lhůtě stanovené v § 5 odst. 2, stává se oprávněnou osobou stát, který uplatní toto své právo nejpozději do 18 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona. Postup při uplatnění nároku státu stanoví zvláštním předpisem příslušné orgány republik.

§ 35

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1991.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

88

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenskej republiky

z 22. februára 1991

o postupe pri vytváraní spoločensky účelných pracovných miest a organizovaní verejnoprospešných prác

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenskej republiky podľa § 3 ods. 5 zákona Slovenskej národnej rady č. 83/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky pri zabezpečovaní politiky zamestnanosti ustanovuje:

- b) možnosť čo najdlhšieho využitia pracovného miesta,
- c) možnosť vytvoriť nové pracovné miesto v čo najkratšom čase.

§ 1

(1) Ponuky na vytvorenie spoločensky účelných pracovných miest¹⁾ posudzuje konkurzná komisia zložená zo zástupcov úradu práce, peňažného ústavu, zástupcov odborových zväzov, záujmových zväzov družstiev a prizvaných odborníkov, alebo poradný orgán.²⁾

(2) Členov konkurznej komisie vymenúva vedúci príslušného úradu práce. Predsedom komisie je zástupca vyhlasovateľa konkurzu.

§ 2

Pri posudzovaní ponúk na vytvorenie spoločensky účelného pracovného miesta zamestnávateľom sa prihliada najmä na

- a) efektívnosť využitia vytvoreného pracovného miesta,

§ 3

Úrad práce uzavrie so zamestnávateľom vybraným v konkurze alebo odporučeným poradným orgánom písomnú dohodu o vytvorení spoločensky účelného pracovného miesta.

§ 4

Dohoda uzavretá podľa § 3 obsahuje najmä

- a) počet a druh pracovných miest, ktoré zamestnávateľ vytvorí,
- b) počet pracovných miest, ktoré zamestnávateľ obsadí uchádzačmi o zamestnanie vedenými v evidencii úradu práce,
- c) spôsob a výšku úhrady nákladov na vytvorenie každého spoločensky účelného pracovného miesta,

¹⁾ § 3 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 83/1991 Zb. o pôsobnosti orgánov Slovenskej republiky pri zabezpečovaní politiky zamestnanosti.

²⁾ § 7 zákona SNR č. 83/1991 Zb.

- d) závazok zamestnávateľa, že pri nedodržaní dohodnutých podmienok vráti úradu práce finančné prostriedky, ktoré mu poskytol na úhradu nákladov na vytvorenie spoločensky účelného pracovného miesta.

§ 5

(1) Úrad práce môže poskytnúť zamestnávateľovi finančné prostriedky na úhradu nákladov na vytvorenie spoločensky účelných pracovných miest najmä formou

- a) dotácie,
- b) úhrady úrokov, prípadne ich časti z úveru, ktorý poskytol penážný ústav zamestnávateľovi na vytvorenie spoločensky účelných pracovných miest,
- c) návratnej finančnej výpomoci.

(2) Finančné prostriedky na úhradu nákladov podľa odseku 1 na každé vytvorené pracovné miesto môže úrad práce uhradiť až do výšky dvanásťnásobku priemerného mesačného hmotného zabezpečenia, ktoré vyplatil v predchádzajúcom kalendárnom štvrtroku uchádzačom o zamestnanie.

§ 6

(1) Úrad práce môže uzavrieť písomnú dohodu o vytvorení spoločensky účelného pracovného miesta aj s uchádzačom o zamestnanie, ktorého vedie v evidencii a ktorý začne vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť podľa osobitných predpisov.³⁾

(2) Dohoda uzavretá podľa odseku 1 obsahuje najmä

- a) podmienky, ktoré musí uchádzač o zamestnanie podľa § 2 splniť,
- b) spôsob a výšku finančných prostriedkov na úhradu nákladov na vytvorenie nového pracovného miesta,
- c) záväzok uchádzača o zamestnanie, že úradu práce vráti finančné prostriedky poskytnuté na úhradu nákladov na vytvorenie pracovného miesta, ak bez vážnych dôvodov prestane vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť.

(3) Úrad práce nebude trvať na vrátení finančných

prostriedkov poskytnutých na úhradu nákladov na vytvorenie pracovného miesta, ak uchádzač o zamestnanie prestal vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť zo zdravotných dôvodov.

(4) Vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov na vytvorenie pracovného miesta môže úrad práce čiastočne alebo celkom odpustiť, pritom prihliadne na dobu vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti a na dôvody, ktoré boli príčinou ukončenia tejto činnosti.

(5) Pri poskytnutí finančných prostriedkov na úhradu nákladov na vytvorenie spoločensky účelného pracovného miesta na vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti sa postupuje podľa § 5.

§ 7

(1) Úrad práce môže uzavrieť s orgánmi samosprávy obcí, s orgánmi miestnej štátnej správy alebo zamestnávateľmi písomnú dohodu o vytvorení a organizovaní verejnoprospešných prác.⁴⁾

(2) Dohoda uzavretá podľa odseku 1 obsahuje najmä

- a) počet a druh pracovných miest, ktoré vytvoria,
- b) dobu, na ktorú sa pracovné miesta vytvoria,
- c) výšku finančných prostriedkov na úhradu nákladov na vytvorenie týchto miest.

(3) Úrad práce môže poskytnúť finančné prostriedky na úhradu nákladov na vytvorenie verejnoprospešných prác až do výšky skutočných mzdových nákladov vyplatených uchádzačom o zamestnanie, ktorí sa umiestnia na týchto pracovných miestach.

§ 8

Finančné prostriedky na úhradu nákladov na vytvorenie spoločensky účelných a verejnoprospešných pracovných miest poskytujú úrady práce z účelových prostriedkov na zabezpečenie zamestnanosti.

§ 9

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister:

MUDr. Novák CSc. v. r.

³⁾ Zákon č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov.

⁴⁾ § 3 ods. 2 zákona SNR č. 83/1991 Zb.

89

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 12. vří 1989 byla v Bělehradě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a Svazovou výkonnou radou Skupštiny Socialistické federativní republiky Jugoslávie o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o vědeckých hodnotech a titulech, vydávaných v Československé socialistické republice a v Socialistické federativní republice Jugoslávii. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 7 dnem 27. srpna 1990.

České znění se vyhláší současně.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a Svazovou výkonnou radou Skupštiny Socialistické federativní republiky Jugoslávie o vzájemném uznávání rovnocennosti dokladů o vzdělání a dokladů o vědeckých hodnotech a titulech, vydávaných v Československé socialistické republice a v Socialistické federativní republice Jugoslávii

Vláda Československé socialistické republiky a Svazová výkonná rada Skupštiny Socialistické federativní republiky Jugoslávie vedené přáním dále rozvíjet spolupráci v oblasti vzdělání a vědy k dalšímu rozvoji,

se dohodly:

Článek 1

Vysvědčení o maturitních zkouškách vydaná v Československé socialistické republice a vysvědčení o ukončení studia vydaná středními školami a středními školami s odborným zaměřením v Socialistické federativní republice Jugoslávii se uznávají za rovnocenná. Tato vysvědčení potvrzují, že jejich držitelé získali vzdělání v rozsahu vyžadovaném v obou státech pro přijetí na vysokoškolské studium.

Článek 2

Diplomy vydané v Československé socialistické republice a diplomy vydané v Socialistické federativní republice Jugoslávii po ukončení vysokoškolského studia se uznávají za rovnocenné. Tyto diplomy potvrzují, že jejich držitelé získali vysokoškolské vzdělání v rozsahu vyžadovaném k přijetí do výchovy vědeckých

pracovníků v Československé socialistické republice nebo do postdiplomového studia v Socialistické federativní republice Jugoslávii.

Článek 3

Tituly a označení přiznané absolventům vysokých škol v Československé socialistické republice a tituly a označení získané absolventy vysokých škol v Socialistické federativní republice Jugoslávii odpovídajících směrů se vzájemně uznávají.

Článek 4

Diplomy o udělení vědecké hodnosti „kandidát věd“ vydané v Československé socialistické republice a diplomy o získání akademického stupně „magistr věd“ vydané v Socialistické federativní republice Jugoslávii se vzájemně uznávají.

Článek 5

Diplomy o udělení vědecké hodnosti „doktor věd“ vydané v Československé socialistické republice

a diplomy o získání vědecké hodnosti „doktor věd“ vydané v Socialistické federativní republice Jugoslávii se vzájemně uznávají za rovnocenné.

Článek 6

Příslušné orgány smluvních stran si vzájemně vymění vzory dokladů, uvedených v této dohodě, budou si vyměňovat dokumentaci o soustavách studijních a vědních oborů a budou se informovat o změnách v systému vzdělávání a organizaci vědecké práce.

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci podle této dohody v souladu s vnitrostátními předpisy.

Za vládu
Československé socialistické
republiky:
Ján Husák v. r.

Článek 7

Tato dohoda podléhá schválení podle vnitrostátních právních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

Článek 8

Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou. Každá ze smluvních stran ji může písemně vypovědět s jednoroční výpovědní lhůtou.

Dáno v Bělehradě dne 12. září 1989 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a srbochorvatském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Svazovou výkonnou radu
Skupštiny Socialistické federativní republiky
Jugoslávie:
Marijan Strbašica v. r.

90

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 7. ledna 1991 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Albánské lidové socialistické republiky o mezinárodní silniční dopravě a Protokol k ní. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 17 odst. 1 dnem podpisu.

České znění Dohody i Protokolu se vyhlášují současně.

DOHODA

mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Albánské lidové socialistické republiky o mezinárodní silniční dopravě

Vláda České a Slovenské Federativní republiky a vláda Albánské lidové socialistické republiky, dále nazývané smluvními stranami,

ve snaze usnadnit mezinárodní silniční dopravu mezi oběma státy a tranzitem těmito státy se dohodly takto:

Článek 1 Rozsah

Ustanovení této Dohody se vztahují k mezinárodní nákladní silniční dopravě mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Albánskou Lidovou socialistickou republikou a tranzitem územím obou států, prováděné vozidly dopravců obou smluvních stran.

Článek 2 Definice

Pro účely této Dohody:

- a) výraz „dopravce“ znamená fyzickou nebo právnickou osobu, která je oprávněna buďto v České a Slovenské Federativní Republice nebo Albánské lidové socialistické republice provádět silniční dopravu nákladů v souladu s příslušnými vnitrostátními zákony a předpisy,
- b) výraz „vozidlo“ znamená mechanicky poháněné silniční vozidlo evidované na území jednoho z obou států, které je vyrobené nebo upravené k přepravě nákladů. Pro účely této Dohody se samostatný návěs nebo přívěs považuje rovněž za vozidlo.

Článek 3 Příslušné orgány

Smluvní strany stanoví v Protokolu k Dohodě příslušné orgány, které budou zajišťovat provádění této Dohody.

Článek 4 Povolení

1. Přeprava nákladů mezi oběma státy a tranzitem jejich územím se uskutečňuje na povolení s výjimkou přeprav uvedených v článku 7.

2. Povolení platí pro použití jednoho motorového vozidla nebo spojené kombinace vozidel (přívěsové nebo návěsové soupravy). Povolení má dobu platnosti nepřesahující kalendářní rok.

3. Povolení budou

- a) poskytována československým dopravcům příslušným orgánem Albánské lidové socialistické republiky a vydávána z rozhodnutí příslušných orgánů České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) poskytována albánským dopravcům příslušnými orgány České a Slovenské Federativní Republiky a vydávána z rozhodnutí příslušného orgánu Albánské lidové socialistické republiky.

K tomuto účelu si příslušné orgány vymění potřebné formuláře.

Článek 5 Zpětné náklady

Dopravce jednoho státu může převzít na území druhého státu zboží k přepravě jako zpětný náklad.

Článek 6 Přeprava do a ze třetích zemí a vnitrostátní přeprava

Dopravce jednoho státu může provozovat dopravu mezi druhým státem a třetí zemí, jakož i mezi dvěma místy na území druhého státu, pokud obdržel od příslušného orgánu druhého státu zvláštní povolení.

Článek 7 Přeprava bez povolení

Povolení dle článku 4 se nevyžadují pro:

- a) přepravy stěhovaných svršků osob dočasně pobývajících na území druhého státu,
- b) přepravy uměleckých děl, předmětů a zařízení dovožených nebo vyvážených dočasně pro poznávací a podobné účely,
- c) přepravy věcí, zařízení nebo zvířat, určených pro divadelní, hudební a filmová představení nebo sportovní podniky, veletrhy a výstavy nebo pro rozhlasové, televizní nebo filmová natáčení, pokud jsou tyto věci a zařízení dováženy nebo vyváženy dočasně,
- d) přepravy pohřební,
- e) přepravy nákladů na letiště a z letiště v případě odklonění leteckých linek,
- f) přepravy poštovních zásilek,
- g) přepravy věcí výše neuvedených dle rozhodnutí Smíšené komise nebo příslušných orgánů.

Článek 8 Kontingenty

Povolení dle článku 4 a k přepravám do a ze třetích zemí jsou vydávána v rámci kontingentů dohodnutých Smíšenou komisí, která bude vytvořena podle článku 15 této Dohody.

Článek 9 Dodržování zákonů

V případech, které nejsou upraveny ustanoveními této Dohody nebo jiných mezinárodních smluv, jimiž

jsou smluvní strany vázány, použijí se vnitrostátní předpisy té smluvní strany, na jejímž území je doprava uskutečňována.

Článek 10

Hmotnost a rozměry vozidel a nákladů

1. Smluvní strany neuplatní vůči vozidlům evidovaným v druhém státě přísnější předpisy o hmotnosti a rozměrech vozidel a nákladů než platí na území jejich států.

2. Jestliže hmotnost a rozměry vozidel nebo nákladů přesahují přípustné maximum v druhém státě, musí být před provedením přepravy získáno zvláštní povolení příslušného orgánu v tomto státě.

Článek 11

Kontrola dokladů

Povolení a jiné doklady vyžadované v souladu s touto dohodou budou uloženy ve vozidlech, kterých se týkají, a budou předloženy na požádání příslušných kontrolních orgánů.

Článek 12

Finanční ustanovení

1. Vozidla, která jsou evidována a zpoplatněna v jednom státě a jsou dočasně dovezena do druhého státu v souladu s podmínkami této dohody, jsou osvobozena od daní a poplatků, vybíraných z dovozu, provozu a vlastnictví vozidel, dopravních úkonů v druhém státě, jakož i od správních poplatků tohoto státu za poskytnutí povolení v rámci kontingentu.

2. Osvobození uvedená v odstavci 1 tohoto článku se nevztahují na

- a) poplatky vztahující se ve stejném rozsahu na národní a zahraniční vozidla za použití úseků silnic, mostů, tunelů nebo trajektů,
- b) poplatky vyvolané v souvislosti s dopravou provozovanou na povolení podle článku 10.

3. Pohonné hmoty obsažené ve standardních palivových nádržích vozidla budou osvobozeny od daní, dávek a celních poplatků.

4. Náhradní díly, dovezené dočasně do druhého státu, které jsou určeny k opravě již dovezeného vozidla, jsou osvobozeny od cel a jiných dovozních daní i poplatků. Vyměněné díly musí být vyvezeny zpět nebo zničeny pod dozorem příslušných celních orgánů druhé země.

Článek 13

Oprava poškozených vozidel

Obě smluvní strany podle svých možností poskytnou pomoc při opravě vozidel poškozených na území druhé smluvní strany za poplatek stanovený podle rozsahu poškození a cen v té době platných.

Finanční vyrovnání této pomoci bude prováděno v rámci ročního Protokolu o výměně zboží a neobchodních platech mezi ČSFR a ALSR.

Článek 14

Porušení

1. Dopustí-li se dopravce jedné smluvní strany na území druhého státu porušení ustanovení této dohody, příslušné orgány této smluvní strany budou o nich informovat příslušné orgány druhé smluvní strany.

2. V případě porušení uvedených v odstavci 1 tohoto článku příslušné orgány smluvní strany, kde došlo k porušení, mohou požádat příslušné orgány druhé smluvní strany, aby

- a) daly výstrahu dopravci spolu s oznámením, že v případě opakování mu bude zrušena částečně nebo úplně možnost provádění přeprav na území druhého státu,
- b) zrušily dočasně, částečně nebo úplně právo dopravce provádět přepravy na území druhého státu.

3. Orgán, který provedl takové opatření, informuje o něm příslušný orgán druhé smluvní strany.

Článek 15

Smíšená komise

Představitelé příslušných orgánů obou smluvních stran zřídí Smíšenou komisi k provádění této dohody. Smíšená komise se sejde na žádost příslušného orgánu jedné smluvní strany.

Článek 16

Protokol

1. Příslušné orgány smluvních stran stanoví způsob provádění této Dohody v Protokolu podepsaném současně s Dohodou.

2. Smíšená komise zřízená podle článku 15 je oprávněna měnit tento Protokol.

Článek 17

Vstup v platnost a trvání

1. Tato Dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu.

2. Dohoda zůstává v platnosti na období jednoho roku po jejím vstupu v platnost. Poté zůstává v platnosti z roku na rok, pokud není její platnost ukončena některou ze smluvních stran písemnou výpovědí druhé smluvní straně s šestiměsíční výpovědní lhůtou.

Za vládu České a Slovenské Federativní Republiky:
Štefan Nemeš v. r.

Dáno v Praze dne 7. ledna 1991 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a albánském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Albánské lidové socialistické republiky:
Ferdinand Tako v. r.

PROTOKOL

sjednaný podle článku 16 Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky
a vládou Albánské lidové socialistické republiky o mezinárodní silniční dopravě

K provádění Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Albánské lidové socialistické republiky o mezinárodní silniční dopravě, podepsané

v Praze dne 7. ledna 1991, bylo dohodnuto:

K článku 3

1. Pro účely této Dohody jsou příslušnými orgány:

- a) v České a Slovenské Federativní Republice federální ministerstvo dopravy,
- b) v Albánské lidové socialistické republice ministerstvo dopravy nebo jiné orgány stanovené tímto protokolem.

K článku 4

2. Povolení mohou být vydána s platností pro jednu nebo více jízd tam a zpět.

3. Omezení použití povolení budou vyznačena na povoleních.

K článku 6

4. Příslušné orgány k provádění článku 6 jsou v
ČSFR - Ministerstvo vnitra České republiky a
Ministerstvo vnitra Slovenské republiky

ALSR - Transshqip Tirana

K článku 8

5. Povolení nad dohodnutý kontingent mohou být vydána proti zaplacení poplatku v souladu s vnitrostátními zákony a předpisy smluvních stran.

K článku 10

6. Příslušnými orgány pro účely tohoto článku jsou

- a) v České a Slovenské Federativní Republice příslušné republikové orgány státní správy, které budou určeny dodatečně.

Žádosti o vydání zvláštního povolení se předkládají měsíc předem Sdružení ČESMAD.

- b) v Albánské lidové socialistické republice ministerstvo dopravy.

Žádosti o vydání povolení se předkládají měsíc předem.

7. Žádosti o vydání zvláštního povolení budou obsahovat:

- a) jméno a adresu dopravce,
- b) typ a státní poznávací značku vozidla,
- c) počet náprav a jejich rozvor,
- d) okamžitou celkovou hmotnost vozidla,
- e) rozměry a hmotnost vozidla,
- f) druh nákladu, jeho rozměry a hmotnost,
- g) náčrt vozidla s nákladem v případě potřeby,
- h) podíl okamžité celkové hmotnosti vozidla na jednotlivé nápravy,
- i) trasu jízdy vozidla.

K článku 12

8. Standardními palivovými nádržemi se rozumějí nádrže trvale zabudované výrobcem všech motorových vozidel téhož typu jako dotyčné vozidlo, které jsou

uzpůsobeny k přímému odběru paliva jak pro účely pohonu vozidla, tak i případně pro provoz chladicího nebo topného systému.

K článku 17

9. Tento Protokol je platný po dobu platnosti Dohody.

Za československou stranu:

Štefan Nemeš v. r.

10. Platnost Protokolu může být ukončena výpovědí za podmínek uvedených v článku 17 Dohody.

Dáno v Praze dne 7. ledna 1991 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a albánském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za albánskou stranu:

Ferdinand Tako v. r.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklama je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách: Knihy: Olomouc, nám. Míru 3, Ostrava, Dimitrova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.